

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (negyedik tanács)

2007. június 14.*

A T-207/06. sz. ügyben,

az **Europig SA** (székhelye: Josselin [Franciaország], képviseli: D. Masson ügyvéd)

felperesnek

a **Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)** (képvisele: A. Folliard-Monguiral, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen

az OHIM negyedik fellebbezési tanácsa által az EUROPIG szómegjelölés közösségi védjegybejelentésére vonatkozó, 2006. május 31-én hozott határozat (R 1425/2005-4. sz. ügy) ellen benyújtott keresete tárgyában,

* Az eljárás nyelve: francia.

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁGA (negyedik tanács),

tagjai: H. Legal elnök, V. Vadapalas és N. Wahl bírák,

hivatalvezető: K. Pocheć tanácsos,

tekintettel az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2006. augusztus 4-én benyújtott keresetlevélre,

tekintettel az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2006. szeptember 21-én benyújtott válaszbeadványra,

a 2007. március 1-jei tárgyalást követően,

meghozta a következő

Ítéletet

A jogvita előzményei

- ¹ 2004. május 4-én a felperes, korábbi nevén Olympig SA, a közösségi védjegyről szóló, 1993. december 20-i 40/94/EK módosított tanácsi rendelet (HL 1994. L 11., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 146. o.) alapján közösségi védjegybejelentést nyújtott be a Belső Piaci Harmonizációs Hivatalhoz (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM).

- 2 A lajstromoztatni kívánt védjegy az EUROPIG szómegjelölés volt.
- 3 A bejelentést a védjegyekkel ellátható termékek és szolgáltatások nemzetközi osztályozására vonatkozó, felülvizsgált és módosított, 1957. június 15-i Nizzai Megállapodás szerinti 29. és 30. osztályba tartozó áruk vonatkozásában tették, az egyes osztályoknak megfelelő alábbi leírással:
- 29. osztály: „hús, baromfi(hús); vadhús; húskivonatok; hús- és/vagy zöldségalapú tartósított készételek, tartósított hús; virsli, kolbász; hentesáruk; sózott/füstölt húsok; sonka; angolszalonna; fűszeres disznóhúspástétom”;
 - 30. osztály: „húspástétomok; pástétomok”.
- 4 2005. szeptember 28-i határozatával az elbíráló a 40/94 rendelet 38. cikke alapján elutasította a közösségi védjegy-bejelentési kérelmet.
- 5 2005. november 25-én a felperes a 40/94 rendelet 57–62. cikke alapján fellebbezést nyújtott be az elbíráló határozata ellen az OHIM-hoz.
- 6 2006. május 31-i határozatával (a továbbiakban: megtámadott határozat), amelyet 2006. június 8-án kézbesítettek a felperesnek, a negyedik fellebbezési tanács elutasította a fellebbezést azzal az indokkal, hogy a 40/94 rendelet 7. cikke (1)

bekezdésének b) és c) pontja értelmében az EUROPIG megjelölés leíró jellegű a védjegybejelentésben foglalt áruk tekintetében, és nem rendelkezik megkülönböztető képességgel. Ezenkívül a felperes által előterjesztett dokumentumok nem tették lehetővé annak megállapítását, hogy a bejelentett védjegy a használat révén megszerezte volna a megkülönböztető képességet a rendelet 7. cikkének (3) bekezdése értelmében.

A felek kérelmei

- 7 A felperes azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:
- helyezze hatályon kívül a megtámadott határozatot;
 - az OHIM-ot kötelezze a költségek viselésére.
- 8 Az OHIM azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:
- utasítsa el a keresetet;
 - a felperest kötelezze a költségek viselésére.

Indokolás

- 9 Keresetének alátámasztásaként a felperes három – a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdése c) pontjának, 7. cikke (1) bekezdése b) pontjának és 7. cikke (3) bekezdésének megsértésére alapított – jogsalapra hivatkozik.

A 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdése c) pontjának megsértésére alapított első jogalapról

A felek érvei

- 10 A felperes azt állítja, hogy a bejelentett védjegy, összességében és önmagában véve sem leíró jellegű a védjegybejelentésben foglalt áruk tekintetében.
- 11 A felperes elsősorban a fellebbezési tanács azon kijelentését vitatja, miszerint az „euro” kifejezés a védjegybejelentésben foglalt áruk földrajzi származására vagy gyártási szabályaira utalna.
- 12 Véleménye szerint ugyanis az „euro” alkotóelem semmiképpen sem jelölhet földrajzi származást, mivel Európa, önmagában véve nem képez a fogyasztók és még kevésbé az ágazatbeli szakemberek felfogásában földrajzi származásra utaló jelzést. A felperes azt is hangsúlyozza, hogy az általa forgalmazott termékek csomagolásán szereplő „porc français (francia sertéshús)” felirat miatt senki sem értheti félre az „euro” alkotóelem jelentését.
- 13 E rövidítést az angolul beszélő vásárlóközönség nem úgy fogja észlelni, mint arra utaló jelölést, hogy a szóban forgó termékek előállítása a hatályos európai szabályoknak megfelelően történik. A védjegyoltalomból nemcsak hogy nem lehet következtetni a tanúsítási normákra, de ráadásul a termékek e szabályoknak való megfelelését a fogyasztók, és különösen az ágazatbeli szakemberek a „CE” vagy „EC” jelölés révén ismerik fel. Ezért az „euro” alkotóelem a felperes szerint az egységes európai pénznemre utal, illetve szélesebb értelemben leginkább Európára való hivatkozást jelent.

- 14 Végül a felperes arra hivatkozik, hogy ha a fellebbezési tanács érvelését kellene követni, az oda vezetne, hogy megtiltaná az „euro” kifejezésnek a védjegyek alkotóelemét képező elemként való bármely használatát. Márpedig az OHIM lajstromozhatónak tartotta az „Euro Ice Cream” védjegyet a 30. és 35. osztályba tartozó áruk tekintetében, akárcsak az „euro-tea” védjegyet az 5. és 30. osztályba tartozó áruk tekintetében. A tárgyaláson a felperes egyébként jelezte, hogy 2007. január 23-i dátummal az OHIM lajstromozta az „Europig” ábrás védjegyet 4 818 043 számon. E lajstromozást a felperes kérelmezte, és az a bejelentett védjeggyel azonos árukra vonatkozott.
- 15 A felperes másodsorban arra hivatkozik, hogy a bejelentett védjegy nem leíró jellegű, hiszen az „euro” kifejezés mellett ott áll a „pig” szó.
- 16 Az angolul beszélő vásárlóközönség valójában a „pork” szót használná a sertéshús jelölésére, és nem a „pig” kifejezést. Ennélfogva a szóban forgó áruk tekintetében csak a „european pork” megjelölés lenne leíró jellegű. A „pig” szó használata legfeljebb egy utalásra szolgáló elemet képez, és semmi esetre sem leíró jellegű a bejelentett áruk tekintetében. Ezt támasztja alá az a tény is, hogy az EUROPIG védjegyet 2004. december 21-én az Egyesült Királyságban 2 380 867 szám alatt lajstromozták a bejelentett védjegyével azonos áruk és szolgáltatások tekintetében. Analógiaként szintén megemlíthető, hogy az EUROVEAU védjegyet 1988-ban lajstromozták Franciaországban, jóllehet a „veau” kifejezést a francia fogyasztók közvetlenül megértik. Habár az OHIM természetesen nincs kötve a nemzeti hivatalok által hozott határozatokhoz, azok mégis komoly jelzései lehetnek annak, hogy a bejelentett védjegy nem leíró jellegű.
- 17 A felperes ebből azt a következtetést vonja le, hogy az EUROPIG védjegy összességében tekintve nem rendelkezik pontos, állandó és közvetlen jelentéssel az angol vásárlóközönség számára, és ennek következtében nem tekinthető leíró jellegűnek a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontja értelmében. Az említett védjegy ezzel szemben eltérő módokon értelmezhető. Márpedig az ítélkezési gyakorlatból az következik, hogy e rendelkezés alkalmazásában csak azok a

megjelölések nem lajstromozhatók, amelyek alapján a közönség közvetlenül, mindenféle további gondolkodás nélkül a szóban forgó áruk valamely jellemzőjének leírására következtethet (az Elsőfokú Bíróság T-193/99. sz., Wrigley kontra OHIM (DOUBLEMINT) ügyben 2001. január 31-én hozott ítélete [EBHT 2001., II-417. o.]; a T-359/99. sz., DKV kontra OHIM (EuroHealth) ügyben 2001. június 7-én hozott ítélete [EBHT 2001., II-1645. o.] és a T-334/03. sz. Deutsche Post EURO EXPRESS kontra OHIM (EUROPREMIUM) ügyben 2005. január 12-én hozott ítélete [EBHT 2005., II-65. o.]). A Bíróság azt is pontosította, hogy az esetleges leíró jelleg nemcsak a védjegyet alkotó egyes kifejezések tekintetében, hanem az azok összetételéből származó egész tekintetében is meg kell állapítani (a Bíróság C-383/99. P. sz., Procter & Gamble kontra OHIM ügyben 2001. szeptember 20-án hozott ítéletének [EBHT 2001., I-6251. o.] 40. pontja).

- 18 Az OHIM úgy véli, hogy tekintettel az „euro” és a „pig” alkotóelemeknek az érintett közönség – nevezetesen az angolul beszélő átlagos fogyasztók – által történő észlelésére, a fellebbezési tanács helyesen jutott arra a következtetésre, hogy a bejelentett védjegy a szóban forgó áruk tekintetében leíró jellegű.
- 19 Elsőként, ami az „euro” alkotóelemet illeti, az OHIM arra hivatkozik, hogy az – legalább annak egyik lehetséges jelentése alapján – a szóban forgó élelmiszerek vonatkozó jellemzőjét, nevezetesen azok földrajzi eredetét jelöli. Másfelől, ezt az alkotóelemet úgy is fel lehet fogni, mint az Európai Közösségen belüli sertéstenyésztésből származó termékek előállítására alkalmazandó szabályokra való utalást.
- 20 Másodszor, ami a „pig” szóelemet illeti, az OHIM úgy véli, hogy az a tény, hogy az angol „pork” szó megfelelőbbnek tűnhet ezen élelmiszerek jelölésére, irreleváns, mivel az még nem zárja ki azt, hogy „pig” kifejezés az angol nyelvű átlagos fogyasztó számára azt a nyersanyagot jelöli, amelyből ezen élelmiszereket készítik.
- 21 Végül, ami az „europig” összetett szót illeti, az OHIM megjegyzi, hogy az a tény, hogy az neologizmus, ahogyan azt a fellebbezési tanács is megállapította, nem jelenti azt, hogy szerkezetét tekintve szokatlan jellegű lexikális újítás lenne.

- 22 Ennélfogva a bejelentett védjegy álláspontja szerint két leíró jellegű alkotóelemből képzett egyszerű összetétel, amely nem kelt kellően eltávolodott benyomást az őt alkotó elemek egyszerű összetétele által keltett benyomástól. Másrészt a felperes nem bizonyította, hogy az „europig” összetett szó a mindennapi nyelvhasználatban bevetté vált volna, illetve hogy saját jelentésre tett volna szert.

Az Elsőfokú Bíróság álláspontja

- 23 A 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontja értelmében „a megjelölés nem részesülhet védjegyoltalomban, ha kizárólag olyan jelekből vagy adatokból [helyes fordítás: megjelölésekből és jelzésekből] áll, amelyeket a forgalomban az áru vagy a szolgáltatás fajtája, minősége, mennyisége, rendeltetése, értéke, földrajzi származása, előállítási vagy teljesítési ideje, illetve egyéb jellemzője feltüntetésére használhatnak”. Ezenkívül, ugyanezen rendelet 7. cikkének (2) bekezdése kimondja, hogy „az (1) bekezdést akkor is alkalmazni kell, ha a kizáró ok csak a Közösség egy részében áll fenn”.
- 24 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontja azon közérdekű célt szolgálja, hogy a védjegybejelentésben szereplő áruk vagy szolgáltatások jellemzőit leíró jelek vagy adatok [helyes fordítás: megjelölések és jelzések] bárki által szabadon használhatóak legyenek (a Bíróság C-191/01. P. sz., OHIM kontra Wrigley ügyben 2003. október 23-án hozott ítéletének [EBHT 2003., I-2447. o.] 31. pontja; az Elsőfokú Bíróság T-219/00. sz., Ellos kontra OHIM (ELLOS) ügyben 2002. február 27-én hozott ítéletének [EBHT 2002., II-753. o.] 27. pontja; a T-348/02. sz., Quick kontra OHIM (Quick) ügyben 2003. november 27-én hozott ítéletének [EBHT 2003., II-5071. o.] 27. pontja és a T-316/03. sz., Münchener Rückversicherungs-Gesellschaft kontra OHIM (MunichFinancialServices) ügyben 2005. június 7-én hozott ítéletének [EBHT 2005., II-1951. o.] 25. pontja; lásd még értelemszerűen a Bíróság C-108/97. és C-109/97. sz., Windsurfing Chiemsee egyesített ügyekben 1999. május 4-én hozott ítéletének [EBHT 1999., I-2779. o.] 25. pontját; a C-363/99. sz., Koninklijke KPN Nederland ügyben 2004. február 12-én hozott ítéletének [EBHT 2004., I-1619. o.] 54. és 95. pontját, és a C-265/00. sz., Campina Melkunie ügyben hozott ítéletének [EBHT I-1699. o.] 35. pontját).

- 25 Ráadásul, a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontjával érintett megjelölések nem képesek betölteni a védjegy alapvető funkcióját, nevezetesen az áru vagy szolgáltatás kereskedelmi származásának azonosítását, lehetővé téve így módon az adott védjeggyel megjelölt áru vagy szolgáltatás vásárlója számára, hogy valamely későbbi vásárlás alkalmával pozitív tapasztalat esetén ugyanazt válassza, míg mást válasszon, amennyiben a védjegyről negatív tapasztalatot szerzett (a fent hivatkozott ELLOS-ügyben hozott ítélet 28. pontja).
- 26 Ugyanis a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontjában foglalt jelek és adatok [helyes fordítás: megjelölések és jelzések] azok, amelyek szokásos használat esetén a célközönség szemszögéből nézve a lajstromoztatni kívánt áru vagy szolgáltatás leírására szolgálhatnak, vagy közvetlenül, vagy azok valamely alapvető jellemzőjére történő utalással (lásd az Elsőfokú Bíróság T-19/04. sz., Metso Paper Automation kontra OHIM [PAPERLAB] ügyben 2005. június 22-én hozott ítéletének [EBHT 2005., II-2383. o.] 24. pontját, és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).
- 27 Ebből következik, hogy ahhoz, hogy valamely megjelölés az e rendelkezésben foglalt tilalom alá essen, az szükséges, hogy kellően közvetlen és konkrét kapcsolatot mutasson a szóban forgó árukkal és szolgáltatásokkal oly módon, hogy az érintett közönség azonnal, bármiféle további gondolkodás nélkül észlelje a szóban forgó áruk vagy szolgáltatások, vagy azok jellemzői valamelyikének leírását (lásd a fent hivatkozott PAPERLAB-ügyben hozott ítélet 25. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).
- 28 Ahhoz, hogy valamely neologizmusból vagy különböző alkotóelemek kombinációjából képzett szóból álló megjelölés a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontja értelmében leíró jellegűnek legyen tekinthető, nem elegendő, ha csupán az egyes alkotóelemek tekintetében lehet megállapítani a leíró jelleget. A leíró jelleget a neologizmusnál vagy magánál a szónál is meg kell állapítani) (lásd a fent hivatkozott PAPERLAB-ügyben hozott ítélet 26. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

- 29 Valamely olyan neologizmusból vagy összetett szóból alkotott védjegy, amelyben az alkotóelemek mindegyike leíró jellegű a védjegybejelentéssel érintett áruk vagy szolgáltatások tekintetében, önmagában is leíró jellegű ezen áruk vagy szolgáltatások jellemzői tekintetében a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontja értelmében, hacsak nincs érzékelhető eltérés a neologizmus vagy szó és az azt alkotó elemek egyszerű összessége között. Ez azt feltételezi, hogy mivel a kombináció szokatlan jellegű a nevezett áruk és szolgáltatások vonatkozásában, a szó vagy a neologizmus által keltett benyomás kellően távol esik attól, amit az alkotóelemek egyszerű egybeírása kelt, és így többletértelmet hordoz a nevezett alkotóelemek összességéhez képest. E tekintetben szintén jelentősége van a szóban forgó kifejezés megfelelő lexikai és nyelvtani szabályokra tekintettel történő vizsgálatának (lásd a fent hivatkozott PAPERLAB-ügyben hozott ítélet 27. pontját, és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).
- 30 Szintén emlékeztetni kell arra, hogy valamely megjelölés leíró jellegét egyrészt az érintett vásárlóközönség által a megjelölésnek tulajdonított értelem szempontjából, másrészt az érintett áruk és szolgáltatások vonatkozásában lehet csak megítélni (lásd a fent hivatkozott MunichFinancialServices-ügyben hozott ítélet 26. pontját, és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).
- 31 Jelen esetben a lajstromoztatni kívánt áruk a 29. osztályba tartozó „hús, baromfi (hús); vadhús; húskivonatok; hús- és/vagy zöldségalapú tartósított készételek, tartósított hús; virsli, kolbász; hentesáruk; sózott/füstölt húsok; sonka; angol-szalonna; fűszeres disznóhúspástétom”, és a 30. osztályba tartozó „húspástétomok; pástétomok”.
- 32 Ami azt a közönséget illeti, amelynek vonatkozásában a szóban forgó feltétlen kizáró okot értékelni kell, az – ahogyan arra a fellebbezési tanács a megtámadott határozat 10. pontjában rámutatott, és amit a felperes sem vitatott – az angolul beszélő átlagos fogyasztókból áll. Ugyanis a védjegybejelentésben foglalt áruk – amelyek éppúgy irányulnak az ágazatbeli szakemberek, mint a végső fogyasztók felé – egyrészt általános fogyasztásra szolgálnak, másrészt pedig a szóban forgó megjelölés angol eredetű kifejezésekből tevődik össze.

- 33 Ennélfogva azt kell megvizsgálni, hogy e közönség szemszögéből nézve van-e kellően közvetlen és konkrét összefüggés az EUROPIG megjelölés és a bejelentésben foglalt áruk között.
- 34 E tekintetben megjegyzendő, ahogyan arra a fellebbezési tanács helyesen rámutatott, hogy az EUROPIG megjelölés az „európai” melléknév egyik lehetséges jelentésére utaló „euro” rövidítés, és a sertésre utaló „pig” szó kombinációjából áll. E megjelölés így kizárólag olyan megjelölésekből áll, amelyek a szóban forgó áruk egyes jellemzőinek leírására szolgálhatnak. Gondolatban ez utóbbiakhoz kapcsolva, a megjelölést az érintett közönség úgy foghatja fel, mint arra utaló jelölést, hogy sertésből előállított, európai eredetű termékekről van szó. E következtetést nem kérdőjelezi meg az a tény, ahogyan azt a felperes állítja, hogy az „euro”, illetve a „pig” alkotóelemeknek más jelentése is lehet.
- 35 Ezenkívül az „europig” neologizmus nem mutat szokatlan szerkezetet, inkább gyakorinak tűnik az angol nyelv lexikai szabályai alapján. Ezért a bejelentett védjegy a célközönség szemszögéből nézve nem kelt olyan, az azt alkotó szóelemek egyszerű összetételétől kellően eltávolodott benyomást, hogy az módosítaná annak jelentését vagy értelmét.
- 36 Ebből következően, összességében tekintve, az EUROPIG megjelölés kellően közvetlen és konkrét kapcsolatot mutat a védjegybejelentésben foglalt árukkal.
- 37 A felperes által hivatkozott érvek egyike sem olyan jellegű, amely e következtetést megkérdőjelezné.

- 38 Legelőször is ki kell zárni az arra alapított érvet, hogy a sertéshúst angol nyelven a „pork”, és nem a „pig” szóval jelölik, mivel azt az állatfajt, amelyből a sertéshús származik, ez utóbbi szó jelöli, és a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontja azokat a megjelöléseket is leíró jellegűnek minősíti, amelyek a termék olyan jellemzőire utalnak, mint például annak nyersanyaga.
- 39 Ezenfelül, irreleváns az az érv, miszerint az „euro” kifejezés amiatt, hogy a csomagoláson szerepel a „porc français (francia sertéshús)” felirat, nem fogható fel úgy, mint a termékek földrajzi származásának jelölése. Ezen érveléssel a felperes csupán azokra a körülményekre utal, amelyek mellett termékeit forgalmazni szándékozik. Márpedig valamely megjelölés leíró jellegét a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontja értelmében külön-külön kell értékelni a védjegybejelentésben foglalt áruk és/vagy szolgáltatások egyes kategóriái vonatkozásában. Következésképpen valamely megjelölésnek az áruk vagy szolgáltatások valamely adott kategóriája tekintetében vett leíró jellegének értékelése szempontjából nincs jelentősége annak a kérdésnek, hogy a védjegybejelentő tervez vagy alkalmaz-e valamilyen forgalmazási koncepciót (lásd ebben az értelemben az Elsőfokú Bíróság T-355/00. sz., DaimlerChrysler kontra OHIM (TELE AID) ügyben 2002. március 20-án hozott ítéletének [EBHT 2002., II-1939. o.] 42. pontját; a T-356/00. sz., DaimlerChrysler kontra OHIM (CARCARD) ügyben 2002. március 20-án hozott ítéletének [EBHT 2002., II-1963. o.] 46. pontját és a T-358/00. sz., DaimlerChrysler kontra OHIM (TRUCKCARD) ügyben 2002. március 20-án hozott ítéletének [EBHT 2002., II-1993. o.] 47. pontját).
- 40 Ezt követően, ami a felperes azon érvét illeti, miszerint az OHIM egyrészt már lajstromozott több, az „euro” szóelemet tartalmazó védjegyet, másrészt az „Europig” ábrás védjegyet, elegendő emlékeztetni arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a fellebbezési tanácsának a megjelölés közösségi védjegyként történő lajstromozására vonatkozó, a 40/94 rendelet alapján meghozandó határozata nem diszkrecionális jogkörben, hanem mérlegelést nem engedő hatáskörben hozott határozat. Ezért a fellebbezési tanácsok határozatainak jogszerűségét kizárólag a közösségi bíróság által értelmezett ezen rendelet alapján lehet megítélni, nem pedig a fellebbezési tanácsok korábbi határozathozatali gyakorlata alapján (a Bíróság C-37/03. P. sz., BioID kontra OHIM ügyben 2005. szeptember 15-én hozott

ítéletének [EBHT 2005., I-7975. o.] 47. pontja és az Elsőfokú Bíróság T-36/01. sz., Glaverbel kontra OHIM ügyben 2002. október 9-én hozott ítéletének [EBHT 2002., II-3887. o.] 35. pontja).

41 Mindenesetre úgy tűnik, hogy a felperes által hivatkozott lajstromozások ábrás védjegyekre vonatkoznak, amely körülmény módosítja a megjelölések lajstromozhatóságának megítélését. Ugyanis valamely további, ábrás elem megléte alkalmas arra, hogy a védjegy észlelését összességében véve módosítsa.

42 Végezetül, ami egyrészt az EUROPIG védjegy Egyesült Királyságban történt lajstromozására, másrészt az EUROVEAU védjegy Franciaországban történt lajstromozására alapított érvet illeti, elegendő emlékeztetni arra, hogy az ítélkezési gyakorlat értelmében a közösségi védjegyek rendje szabályok együtteséből álló autonóm és sajátos célokat követő rendszer, alkalmazása független a nemzeti rendszerektől (az Elsőfokú Bíróság T-32/00. sz., Messe München kontra OHIM (electronica) ügyben 2000. december 5-én hozott ítéletének [EBHT 2000., II-3829. o.] 47. pontja). Következésképpen valamely megjelölés közösségi védjegyként történő lajstromozhatóságát kizárólag a vonatkozó jogszabályok alapján kell megítélni. Az OHIM és adott esetben a közösségi bíróság bár azokat figyelembe veheti, de nincs kötve a tagállami szinten hozott – és különösen az említett megjelölés lajstromozhatóságát megállapító – határozatokhoz, még akkor sem, ha e határozatokat valamely, a védjegyekre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1988. december 21-i 89/104/EGK első tanácsi irányelv (HL 1989. L 40., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 92. o.) alapján átültetett nemzeti jogszabály alkalmazása során hozták, vagy ha azt valamely azon nyelvterülethez tartozó országban hozták, ahonnan a szóban forgó szómegjelölés ered (lásd ebben az értelemben az Elsőfokú Bíróság T-322/03. sz., Telefon & Buch kontra OHIM – Herold Business Data (WEISSE SEITEN) ügyben 2006. március 16-án hozott ítéletének [EBHT 2006., II-835. o.] 30. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

43 Az előzőekben kifejtettekből következően a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdése c) pontjának megsértésére alapított első jogalapot el kell utasítani.

A 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértésére alapított második jogalapról

- 44 A felperes szerint a bejelentett védjegy a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében alkalmas a megkülönböztetésre. Ugyanis véleménye szerint nem csupán arról van szó, hogy az „europig” megnevezés nem megszokott a húsipari ágazatban, hanem azt a felperes egyik versenytársa sem alkalmazza a védjegybejelentésben foglaltakkal azonos vagy azokhoz hasonló áruk jelölésére.
- 45 E tekintetben az Elsőfokú Bíróság emlékeztet arra, hogy miként az a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdéséből teljesen egyértelműen következik, ahhoz, hogy a megjelölés ne legyen közösségi védjegyként lajstromozható, már az is elegendő, ha a felsorolt feltétlen kizáró okoknak akár az egyike fennáll (a Bíróság C-104/00. P. sz., DKV kontra OHIM ügyben 2002. szeptember 19-én hozott ítéletének [EBHT 2002., I-7561. o.] 29. pontja).
- 46 Ennélfogva, mivel az első jogalap elutasításra került, ezért jelen esetben nem szükséges a jelen joglapot vizsgálni.
- 47 Végeredményben az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az a szómegjelölés, amelyik a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontja értelmében áruk vagy szolgáltatások jellemzőit írja le, ezen áruk és szolgáltatások vonatkozásában ebből adódóan szükségszerűen nem alkalmas a megkülönböztetésre, ugyanezen rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében (lásd az Elsőfokú Bíróság T-367/02–T-369/02. sz., Wieland-Werke kontra OHIM (SnTEM, SnPUR, SnMIX) egyesített ügyekben 2005. január 12-én hozott ítéletének [EBHT 2005., II-47. o.] 46. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).
- 48 E körülményekre tekintettel a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértésére alapított második jogalaprak semmi esetre sem lehet helyt adni.

A 40/94 rendelet 7. cikke (3) bekezdésének megsértésére alapított harmadik jogalapról

A felek érvei

- 49 A felperes azt állítja, szemben a fellebbezési tanács határozatában megállapítottakkal, hogy a bejelentett védjegy a 40/94 rendelet 7. cikke (3) bekezdésének megfelelően annak használata révén megszerezte a megkülönböztető képességet.
- 50 E használatot véleménye szerint igazolják azok a dokumentumok, amelyeket a felperes az OHIM előtti eljárás során előterjesztett. Az a tény, hogy az említett védjegy ezeken a dokumentumokon ábrás védjegyként szerepel, szemben a bejelentett védjeggyel, véleménye szerint nem döntő, lévén, hogy az „europig” megnevezést a kereskedelemben szóban használják, aminek folytán a védjegy annak grafikai ábrázolásától független megkülönböztető képességet szerzett.
- 51 Az OHIM arra hivatkozik, hogy e rendelkezés alkalmazásában valamely védjegy csak bizonyos feltételek esetén lajstromozható. Ugyanis a védjegy megkülönböztető képességének használat révén történő megszerzéséhez az szükséges, hogy a vásárlóközönség egy jelentős része e védjegynek köszönhetően tudja a termékeket, mint valamely adott vállalkozástól származókat azonosítani. E megkülönböztető képességet ezenkívül a Közösség azon jelentős részében kell bizonyítani, amelynek tekintetében a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b)–d) pontjára figyelemmel azzal korábban nem rendelkezett.
- 52 Tehát a felperes által előterjesztett dokumentumok nem tették lehetővé annak megállapítását, hogy a bejelentett védjegy a használat révén megkülönböztető képességre tett volna szert. Először is, e dokumentumokon vagy nem szerepel dátum, vagy azok későbbiek, mint a védjegybejelentés napja; másodszor, olyan termékértékesítésekkel kapcsolatosak, amelyek olyan földrajzi területen történtek,

ahol nem az angol a hivatalos nyelv; harmadszor azok csak a bejelentett védjegytől eltérő, ábrás megjelölésre, illetve valamely cégnévre vonatkoznak. Mindenesetre, e dokumentumok, amelyek nem teszik lehetővé az e védjeggyel árusított termékek piacrészének megállapítását, nem bizonyítják azt, hogy az angolul beszélő közönség a megjelölést, mint eredetjelzést fogná fel.

Az Elsőfokú Bíróság álláspontja

- 53 A 40/94 rendelet 7. cikke (3) bekezdésének értelmében az ugyanezen rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b), c) és d) pontjában foglalt feltétlen kizáró okok nem zárják ki a védjegy lajstromozását, ha az a bejelentésben szereplő áruk, illetve szolgáltatások tekintetében használata révén megszerezte a megkülönböztető képességet.
- 54 E rendelkezésből az is kikövetkeztethető, hogy a megjelölések, illetve a védjegyek a használat révén akkor is megszerezhetik a megkülönböztető képességet, ha önmagukban nem rendelkeztek megkülönböztető képességgel.
- 55 A 89/104 irányelv 3. cikke (3) bekezdésének – amelynek tartalma azonos a 40/94 rendelet 7. cikkének (3) bekezdésével – értelmezésére vonatkozó ítélkezési gyakorlatból következik, hogy a megkülönböztető képesség használat révén történő megszerzésének feltétele, hogy legalább az érintett vásárlóközönség egy jelentős része az érintett árukat vagy szolgáltatásokat a védjegy segítségével valamely meghatározott vállalkozástól származókként azonosítsa. Mindenesetre azok a körülmények, amelyek között a megkülönböztető képesség használat révén történő megszerzése teljesülnék tekinthető, nem állapíthatók meg kizárólag általános és elvonatkoztatott adatok, például meghatározott százalékok alapján (lásd ebben az értelemben a fent hivatkozott Windsurfing Chiemsee ügyben hozott ítélet 52. pontját és a C-299/99. sz. Philips-ügyben 2002. június 18-án hozott ítélet [EBHT 2002., I-5475. o.] 61. és 62. pontját; lásd még a 40/94 rendelet kapcsán az Elsőfokú Bíróság T-399/02. sz., Eurocermex kontra OHIM (sörösüveg formája) ügyben 2004. április 29-én hozott ítéletének [EBHT 2004., II-1391. o.] 42. pontját).

- 56 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a védjegy használata révén szerzett megkülönböztető képességének megítélésénél tekintetbe kell venni többek között a védjegy által elfoglalt piaci részesedést, az intenzitást, a védjegy használatának földrajzi kiterjedését és tartamát, a vállalkozás által a védjegy reklámozása céljából megvalósított beruházások jelentőségét, az érdekelt fogyasztók azon hányadát, amely a védjegy miatt úgy azonosítja az árukat és szolgáltatásokat, mint amelyek valamely meghatározott vállalkozástól származnak. Ebből a szempontból megfelelő bizonyítási eszközök többek között a kereskedelmi és iparkamaráktól és egyéb szakmai szervezetektől származó nyilatkozatok (a fent hivatkozott „sörösüveg formája” ügyben hozott ítélet 44. pontja; lásd még ebben az értelemben, illetve értelem-szerűen a fent hivatkozott Windsurfing Chiemsee ügyben hozott ítélet 51. pontját, és a fent hivatkozott Philips-ügyben hozott ítélet 60. pontját).
- 57 E tényezőket figyelembe véve a jelen esetben meg kell vizsgálni, hogy a fellebbezési tanács ellentétesen járt-e el a 40/94 rendelet 7. cikkének (3) bekezdésével akkor, amikor azt állapította meg, hogy a bejelentett védjegy e rendelkezés alapján nem lajstromozható.
- 58 E tekintetben fontos megjegyezni, hogy a felperes által előterjesztett dokumentumok – amelyek lényegében számlákat és kereskedelmi reklámanyagokat tartalmaznak – egyikén sincs feltüntetve dátum, vagy azok időpontja későbbi, mint az EUROPIG megjelölés védjegybejelentési kérelmének napja, azaz 2004. május 4-e. Ezenfelül e dokumentumok, amelyek nem angol nyelvterületen történt értékesítésekre vonatkoznak, nem teszik lehetővé annak megállapítását, hogy legalább az érintett vásárlóközönség egy jelentős része az érintett árukat vagy szolgáltatásokat a védjegy segítségével valamely meghatározott vállalkozástól származókként azonosítja.
- 59 Ennélfogva a fellebbezési tanács helyesen állapította meg azt, hogy a felperes által előterjesztett dokumentumok nem elégségesek annak bizonyítására, hogy a bejelentett védjegy megszerezte a megkülönböztető képességet.

- 60 Ebből következően a 40/94 rendelet 7. cikke (3) bekezdésének megsértésére alapított jogalapot szintén el kell utasítani.
- 61 Következésképpen a keresetet teljes egészében el kell utasítani.

A költségekről

- 62 Az eljárási szabályzat 87. cikkének 2. §-a alapján az Elsőfokú Bíróság a peresztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Mivel a felperes peresztes lett, az OHIM kérelmének megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére.

A fenti indokok alapján

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG (negyedik tanács)

a következőképpen határozott:

1) A keresetet elutasítja.

2) A felperest kötelezi a költségek viselésére.

Legal

Vadapalas

Wahl

Kihirdetve Luxembourgban, a 2007. június 14-i nyilvános ülésen.

E. Coulon

hivatalvezető

H. Legal

elnök